

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۳ اسفند ۹۳

خطبه‌ی شهادت حضرت زهرا (س) شب اول

شکر و حمد و سپاس از آن پروردگار حکیم و عزیز است خداوندی که صاحب کعبه و رکن و مقام و خالق قلم و زبان و بیان است که پادشاهی‌اش ازلی و ابدی و اقتدارش بی‌زوال و احدی را ممکن نیست که از سلطه‌ی حکومتش بگریزد و دفع کننده‌ی بلا و پوشاننده‌ی خطاست.

خداوندا درود بفرست بر واسطه‌ی خیر و برکت حضرت محمد (ص) و بر خاندانش که همگی را از سر رحمت و نعمت بر بندگانت عطا فرمودی پس سلام جامی است که نوشندگانش، طعم نیکویش را در محبت خالقشان می‌بویند آنگاه که فرموده است: سلاماً سلاماً؛ دارندگان نشانی مطهر، همانانی که در سلامتی جانشان زبان به میدان کارزار می‌آید تا مدالی را بر سینه‌ی خویش بیاویزد، مدالی جمال خویش را آشکار می‌سازد؛ کدام توان، قدرت درکش را دارد؟ سکوت حکم فرما می‌شود؛ احساسی به سخن می‌آید: خالقا وعده فرمودید کلامی جز سلام را در گنجینه‌ی جانم ذخیره نکنم تا همواره توان درک محبتت را در حالی داشته باشم که مرا به صبری نیکو وعده فرموده‌ای.

بله باید گفت افسوس و هزاران افسوس که انسان‌ها حتی امت مسلمان وجودهای سلامت ائمه را با مدال‌هایشان که به واسطه‌ی پیروزی در رسیدن به مقام والای اشرف مخلوقات که همان خلیفگی خداوند است و بر سینه‌ی مطهرشان آویخته بود را نه تنها ندیدند بلکه به دشمنی ایشان برخاستند و بشریت را از چنین گنجینه‌های رحمت و نعمت پروردگار محروم کردند و لعنت و عذاب ابدی را به جان ذلیلشان خریدند که امیر مؤمنان علی (ع) فرمودند: آن‌هایی که خواهان قتل ما هستند مانند حاکمی می‌باشند که علیه خود حکم صادر کند و اگر ما را به قتل برسانند خون‌خواه ما خداوند متعال است که کسی را از او مجال گریز نیست و به هر جا که برود و هر چه که بکند گرفتار دست خدا خواهد شد. پس با این فرموده‌ی امیر مؤمنان باید گفت و

فریاد برآورد بار الها بر دشمنان و غاصبان و قاتلان اهل بیت پیامبرمان لعنت فرست و بر عذاب آنان بیفزا که ما در این شب پر از اندوه به سوگ شهادت یکی از این گنجینه‌های بی‌نظیر الهی در این کوی عشق جمع شده‌ایم که به فرموده‌ی فرزند گرامی‌شان مولا و سرورمان امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) باید برای بردن نام ایشان از خداوند کریم اجازه گرفت پس بار الها از تو اذن می‌طلبیم تا در این شب دربارهی کوثر بی‌همتای الهی، سرور عالمیان حضرت طاهره، راضیه و زکیه، فاطمه، زهرای مرضیه (س) سخن بگوییم و چون زبان‌ها از بیان‌شان و مقام والای ایشان قاصر و از اندیشه و عقل‌ها فراتر است در این مورد از خود ایشان یاری می‌جوییم که فرمودند: همه‌ی هستی نشان از خلقت پروردگارم دارد و من نشان از رحمتی تمام نشدنی پس وابستگانم بر آستان این رحمت می‌نشینند تا وصف خالقی را توصیف کنند که در تدبیرش عقلی راه‌گشا نمی‌باشد. در زمانی که کودکی هفت یا هشت ساله بودم پدرم رسول خدا برایم نهال خرمايي خرید و دستور داد تا آن را در زمین بنشانم من نهال را کاشتم هنوز کارم به پایان نرسیده بود که نهال به درختی تنومند تبدیل شد با رطبی زیبا و شیرین و همگان به تماشایش آمدند و نامش را نخل فاطمه گذاشتند و آن نخل ریشه و برگش را حفظ کرد تا در بهشت جاودانه بماند. آنانی که در زمان من زندگی می‌کنند بر چهره‌ی من می‌نگریستند و عرضه می‌داشتند فاطمه همواره چهره‌ی خویش را در نقابی مسدود می‌کند که دیدن باطن آن برای چشم سر امکان ناپذیر است پس باید به تعریف و تمجید رسول خدا (ص) اکتفا کنیم که نشان از محبت پدر و فرزند دارد پس منتظر می‌شویم تا این پیوند گسسته شود چهره‌ی فاطمه از پشت این نقاب بیرون آید و قدرتش آشکار شود نقابی که بر جان آنان سایه افکند و وجودشان را در حسرتی تا قیامت در خود جای داد و امت آخرالزمان از اندیشه در مقامات خلقت جز به یافته‌های خویش که از دانش و تجربه و اختراعات زمانه است به اعجازی پی نمی‌برند بنابراین توان درک آیات اطرافشان را ندارند گاه با علاقه و اشتیاق نقابی را برای من ترسیم می‌کنند و گاه با همان علاقه آن را بر می‌دارند و تفسیری را که از عقل محدودشان نشئت گرفته را بر عالم ترسیم می‌کنند درحالی‌که دری از حقیقت برای آنان گشوده نخواهد شد پس شکر پروردگار را که فاطمه را آفرید

و اعلام فرمود: من کوثری را به پیامبرم عطا کردم که در روح خداوندی اش مجموعه‌ای از زیباترین رنگ‌های الوان را به همراه دارد پس آن رنگ‌ها آشکار گردید و در هر دوره‌ای زمان را به رنگ خویش آراست و آخرین ذخیره‌ام تا قیامت جهان را با رنگ الوان جانش می‌آراید تا همگان به این رنگ زیبا بپیوندند و جانشان را در درخشش این نعمت الهی قرار دهند.

اینک ضمن درود و سلامی بی‌پایان به کوثر الهی و آخرین فرزند گهربارش مهدی فاطمه یوسف زهرا (عج) خدمت سرور و مولایمان به مناسبت شهادت مادر گرامی‌شان تسلیت عرض کرده و همان‌گونه‌ای که سرور عالمیان توصیف فرمودند برای تعجیل در درخشش رنگ زیبای نعمت الهی که جانمان را در پرتوی آن قرار دهیم همه با هم فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج